

45 DOMINICA XXV.
post Pentecosten, Matth. IX.

In illo tempore loquente Iesu ad tur-
bas, ecce princeps unus accessit, & adora-
uit eum, dicens: Domine, filia mea. Et reliq.

Intra omnia miracula, quæ dominus Iesus Christus per semet ipsum ostendit in terris, tres tantum mortuos resuscitasse legit. Resuscitauit filiam archi synagogi in domo iacentem, de qua nunc sermo agit; resuscitauit filium uiduae, extra portam ciuitatis ad sepeliendum delatum: resuscitauit nihilo minus & Lazarum quatri duanum mortuum, iam factem in monumento. Qui ergo omnes in se credentes uenerat resuscitare in anima, non sine causa est, quod tres tantum mortuos resuscitasse legitur in corpore. Trina namque mortuorum resuscitatio, uarietatem significat peccatum, atque post peccatum digne penitentium. Mortitur enim anima per peccatum, quia (sicut ait scriptura) anima quæ peccauerit, ipsa morietur. Ipsum autem peccatum tribus modis in mente, tribus perpetratur in corpore: in mente agit, suggestione, delectatione & consensu: in corpore aliquando occulite, aliquando palam, aliquando consuetudine. Qui uero occulit peccatum, quasi intra domum mortuus iacet: sed cum diuinagratia eius cor ad penitentiæ agendum inflamat, quasi intra domum mortuus resuscitatur: tales significauit filia archisynagogi, quæ in puellari ætate resuscitata est. Qui autem manifeste peccat, quasi extra portam ciuitatis ad sepeliendum mortuus expelliatur: sed cum tales per diuinam gratiam & aliorum correptionem ad pœ-

POST PENTECOSTEN 505

nitentiam compunguntur, quasi ante quam ad sepulchrum perueniant, a domino resuscitantur: hos significauit adolescens filius uiduae, quem dominus extra portam ciuitatis resuscitauit. Sunt etiam aliqui, qui non solum publice peccare non erubescunt, sed etiam ipsum peccatum in lögam consuetudinem uertunt. quæ significauit Lazarus quarriduanus mortuus, de quo bene scriptum est: Quia iam fœter, quia dum publice per consuetudinē peccare non erubescunt, pijs mentibus fœtorem malæ famæ ingerunt: sed nec de talibus desperandum est, quia dominus etiam Lazarum quarriduanum mortuum fœtentem, solo iussu resuscitauit, de quo lachrymæ legitur Iesus, & uoce magna clamasse. Lazare, ueniforas, q[uod] tales à doctribus nō solū exhortationibus, uerum etiā orationibus sunt instruendi, & cum magna instantia prædicationis uoce magna clamandi. Frequenter enim per diuinam gratiam compuncti, ab ipsis peccatis resipiscunt, se[nt]q[ue] ipsos assiduis fletibus & longioribus ieiunijs macerant, largiores eleemosynas tribuunt: & ubi abundauit peccatum, superabundauit gratia: & sicut prop̄ti fuerūt ad peccandum, sic prōptiores sint ad penitendum. Sed nunc quid princeps uel filia eius, pro qua rogaturus uenerat, allegorice significant, uideamus. Ait enim euangelista: [Loquere Iesu ad turbas, ecce princeps unus accessit, & adorauit eum, dicens: [Filia mea defuncta modo est, & reli.]] Allegorice princeps iste, Moysen significat. Vnde bene iuxta Lucam euāgelistam Iairus est dictus, qui interpretatur illuminans, siue illuminatus: qm̄ idē legislator Moy ses, dum uerba uitæ alijs ministraturus a deo accepit, & ipse illuminatus est spiritali gratia, & alios sua do-

506 DOMINICA XXV.

Etrina illuminavit. Filia eius synagogam significat, quam dum primus diuinis preceptis & legalibus observationibus erudiuit, quasi spiritali utero genuit. Sed dominus loquente ad turbas, principis filia defuncta est: quia tempore quo dominus in carne apparuit, synagoga a paternae religione & legis observatione defecerat. Vnde etenim cum multuantribus rebus pristinam amissit dignitatem: quia nec sacerdotalis honor proprium decorum habebat, & templi reverentia & hostiae immolatio non solu non spiritualiter, sed etiam nechistorialiter obseruabatur. Rogauit ergo princeps pro filia, quia frequenter Moyses pro synagogae liberazione diuinam exorauit clementiam, quemadmodum in multis locis scripturæ scriptum inuenis, praesertim in eo loco, ubi deus usque adeo pro populo Israelitico deprecabatur, ut etiam ex libro uitæ deleri cuperet, modo posset dei iram deprecari. Et quia intellexit, eam non aliter à morte anime posse liberari, nisi per incarnationem unigeniti filii dei, recte eiusdem principis uoce dicitur: Veni impon me manum tuā super eā, et vivet. Manus enim domini in scripturis, aliquando incarnationem significat filij, sicut per prophetā dicitur: Vt quid auertis manum tuam, & dexterā tuā de medio sinu tuo? Et iterū: Emitte manum tuam de alto, eripe me, & libera me de aquis multis. Ut ergo super defunctam filiam manū imponeret, rogare fuit, quarenus per incarnationis domini mysterium mundo uisibiliter appareret. Quasi enim spiritaliter Moyses manū sup filiā defunctā imponere rogauit, quoniam incarnationis domini mysterium Iudeis predicabat, dicēs: Prophetam uobis suscitabit deus de fratribus uestris tanquam me, ipsum audietis iuxta omnia que locutus

Exod. 32

psalm. 73

fuerit uobis. Et q̄a adueniente plenitudine tgis, non
solum de synagoga carnem assumere, sed etiā deum
inter homines uisibiliter se dignatus est demonstrare, re-
ste subiungitur: Et surgens Iesus sequebatur eum, &
discipuli eius. **Et ecce mulier**, quae sanguinis fluxū
pariebat duodecim annis, accessit retro, & tetigit sim-
briam uestimentū eius.] Sicut archisynagogi filia syn-
agogam significat, sic mulier, quae fluxū sanguinis pa-
riebatur duodecim annis, significat ecclesiam ex gen-
tibus. Fluxus enim sanguinis, immunditiā significat
peccatorum, sicut per prophetā dicitur: Furiū, homi-
cidium & adulterium inundauerunt, & sanguis san-
guinē tetigit. A quo fluxu sanguinis se liberari opra-
bat ille, q̄ dicebat: Libera me de sanguinibus deus de-
us salutis meæ. Non aut̄ prætermittendum uidetur,
quod hæc mulier duodecim annis fluxum sanguinis
pariebat, ut eīm̄ alijs euangelistæ cōmemorant, puella
hęc archisynagogi filia, duodecim annos habebat æ-
tatis, cōsiderata ergo utraq̄ lectioē, cognoscimus, q̄a
quando puella nata est, tunc mulier cœpit infirmari.
Qm̄ & illa duodecim annos habebat ætas, & ista du-
odecim infirmitatis. Iuxta uero spiritalē intelligenti-
am, qn̄ synagoga nata est, ecclesia ex gentibus cœpit
infirmari: q̄a facile cognoscunt uitia in cōparatiōe uit-
tū. Gētilis ergo populus ex eo uilior esse cœpit, ex
q̄ populus Iudeor̄ electus est. Si eīm̄ (ut diximus) pu-
ella duodecimo anno ætatis defuncta est, tpe puber-
tatis appropinquante uitā finiuit: q̄a tpe liberationis
uel redēptionis instantē, Iudæa suū nō cognouit libe-
ratorē, magisq̄ mortē elegit q̄ uitam. Iuxta hunc sen-
sum, nō uacat à mysterio, qd̄ archisynagogus filia suā
octauo loco miraculorū à domino reiū citari roga-

wit, Recensita igitur euangelica lectione, inuenit primum miraculum dominus in Galilæa fecisse, scilicet de aqua uinum: secundum descendens de monte, leprosum curasse: tertium, puerum centurionis à paralyse sanasse: quartum, socrum Petri febricitantem liberasse: quintum, mare turbatum sedasse: sextum, in regione Gerasenorum à legione dæmonum hominem curasse: septimum, in ciuitate sua Capharnaum paralyticum sanasse: octauo loco subintrat archisynagogus, pro filia rogaturus, nolens à mysterio circuncisionis excludi. Subintrat etiam & mulier, à fluxu sanguinis curata. Retro autem accessit, quia non domino manente in carne, sed post eius ascensionem credit ecclesia ex gentibus. Vel certe accessit retro, quia non solum incarnationis eius mysterium cognovit, sed etiam uestigia passionis illius imitatur. Retro em post dominum accedere, est eius uestigia imitari, sicut ipse dicit in euangelio: Si quis uult uenire post me &c. Et iterum: Qui mihi ministrat, me sequatur. Unde in lege præcipitur: Post dominum deum tuū ambulabis. Hinc Petrus ecclesiam, quæ ad dominum accessit, admonet dicens: Christus passus est pro nobis, uobis relinquens exemplum, ut sequamini uestigia eius. Et Iohannes: Qui dicit se in Christo manere, debet sicut ille ambulauit, & ipse ambulare. Accessit ergo ecclesia corde, non corpore, iuxta illud propheticum: Accedite ad eum & illuminamini. Fimbriæ aut uestimenti tangere, est incarnationis eius mysterium agnoscere, & secundum illud spiritualiter uiuere. Quia enim deus in diuinitate tangi non potest, quasi fimbriam uestimenti tangentem esse exhibuit, quando se in humanitate uisibilem demonstrauit. Dicebat

PRE POST PENTECOSTEN 509

enim intra se: Sit eti^{go} rō tantum vestimentū
eius, salua ero. Pulchre hēc mulier intra se dice-
bat, qa om̄is ecclesiæ fides uel operatio, magis in cor-
de est quām in corpore. **Vt** enim clarior in cōspectu
dei appareat, sua bona opera frequēter ab humanis
confectibus abscondit. De qua per prophetam di-
citur: **Omnis gloria eius ab intus.** In tactu enim uesti-
menti salutem esse credidit, qa per incarnationis my-
sterium genus humanum saluari posse non dubita-
uit. **At Iesu conuersus, & videns eam, dixit:**
Confide filia. Conuersio domini ad mulierem, re-
spectum miserationis eius significat ad ecclesiā. Qua-
si enim terga, & non faciem domini uidebat, quando
post idola manuum suarum currens, creatorem suū
deum ignorabat. Et postquam fide eum tangere coe-
pit, faciem ei ostendit, quando per suam gratiam mē-
tem ecclesiæ ad se uidēdum illuminauit. **Quod quia**
perfidem accipere meruit, recte dicitur: Confide filia,
fides tua te saluam fecit. **Et salua facta est mulier**
ex illa hora.] **Nam si quis solam literam attēdat, nō**
paruam fidem mulierem istam habuisse cognoscit.
Cuius perfectionem fidei **Lucas euangeliſta manifeſ-**
ſtius declarat, dicens eam omnem ſubſtātiā ſuam
in medicos erogasse, nec ab ullo poterat curari. **Sed**
cum uidisset dominum in turba ambulantem, solo
tactu uestimenti eius posse fieri credebat, quod mul-
tis medicis imposſibile fieri cōprobauerat. **Vnde &**
accessit retro, & tetigit fimbriam uestimenti eius, &
confestim stetit fluxus sanguinis eius. Cuius virtutē
fidei, ut dominus comprobaret, ait: **Quis est qui me**
negatibus autem omnibus, dixit Petrus, &
qui cum illo erant: Præceptor, turbæ te comprimunt

510 **DOMINICA XXV.**

& affligunt, & tu dicis, quis me tetigit? Et dixit: Telligit me aliquis. Nam & ego noui uiriutem de me exiisse. Videns autem mulier quia non latuit, trement uenit, & procidit ante pedes illius, & ob quam causam tegerit eum, indicauit coram omni populo, & quemadmodum confessim sanata sit. At ipse dixit illi: Filia, fides tua te saluam fecit. Recte ergo filiam uocauit, quam perfectam habuit fidem. Spiritualiter autem (ursum) significat ecclesiā, qua filia est dei per adoptionem, quia sicut ait euāgelistā: Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatē filios dei fieri. Cui

Psalm. 67. per Prophetam dicitur: Audi filia & uide, & inclina aurem tuam. Quae recte per fidem saluat, quā sicut scripsitū est: Iustus ex fide uiuit, & sine fide impossibile est placere deo. Vnde dominus mulieri Chananae ait: O mulier, magna est fides tua, fiat tibi sicut uis. Notandum autem quia cum dñs ad filiam archisynagogi resuscitandam pergeret, mulier in itinere sanata est: quā cū dñs ad synagogā docēdam uenirer, ecclesia ex gentibus credendo anticipauit salutē, iuxta illud propheti cū: Aethiopia pueniet manū eius deo. Aethiopia em̄ quā nigrū gignit populu, ecclesiam significat ex gentibus nigredine peccatorū cooperatam. Aethiopia ergo manus eius preueniet, quā ecclesia ex gentibus, ante synagogā credidit. Oportet autem considerare quā mulier nec in domo, nec in urbe, quā ab urbe lōge excludebatur, sed in via ei occurrit: quia gentilis populus nullam cognitionem dei, nec legis notitiam habebar, & ideo quasi nudus & discōoptus domino, occurrerbat. Sicquā cum dominus ad puellam tendebat, mulier in via sanata est: quia dum Iudeorum populo predicabat, fidem gentium approbabat, sicut ipse alibi de-

POST PENTECOSTEN 51

centurione ait: Amen dico uobis, non inueni tam fidem in Israel, Vnde & apostoli iudicis dixerunt: **V**obis quidem oportuerat primum loqui uerbū dei, sed quia repellitis illud, & indignos nos indicatis vi erat, ecce cōuertimur ad gentes. Manifeste eriam maior fides mulieris cōprobāt, q̄ archisynagogi: qm̄ cū archisynagogus dñm ad domum suam uenire rogas set, & in itinere eundo uel redeundo eum laborare ie cisset, mulier pfecte credens, nihil eum laborare fecit, sed tm̄ simbrā uestimentū tetigit. Sed post q̄ dñs mulierem in itinere curauit, filiā archisynagogi in domo resuscitauit: quia circa finem seculi synagoga creditu ra est, iuxta illud A postoli: Cum plenitudo gentium subintrauerit, tunc omnis Israel saluus fieri. Et iterū: Non prius quod spiritale est, sed quod carnale, deinde quod spiritale. Id est, nō prius synagoga credidit, quæ spiritalis fuit, sed gentilis populus, qui erat animalis, deinde synagoga quæ fuit spiritalis.

DOMINICA VIGE simasexta, post Pentecost. Iohann. VI.

In illo tempore Cum subleuasset oculos Iesus, & uidisset maximam multitudinem ueniētem ad se, dicit ad Philippum: Vnde ememus panes, Et reliqua.

Quoties legimus dñm ex paucis panib⁹ multas turbas hoīm pavisse, nō im̄ est mirandū, quantū uenerandū. Nō est em̄ mir, q̄a potu it: sed poti⁹ ueneradū, q̄a facere uoluit. Qui em̄ ex nihilo cū etiā creauit, nō est mir, si ex paucis panib⁹ mul-